

Salvador Panosa

EL QUATRE DE VUIT

Inaugurem una nova secció de la nostra revista, en un apartat que dedicarem a comentar un dels castells que els Xics hem anat fent al llarg de la nostra història.

Sens dubte, i per tractar-se del primer article sobre aquest tema, hem pensat que el castell més emblemàtic, que ha marcat diferències i que és el referent de cada temporada en la nostra colla és el quatre de vuit, anomenat "carro gros" en l'argot casteller. No cal dir que és una estructura complicada, que no està a l'abast de totes les colles i que estableix una categoria o nivell per a aquella formació castellera que és capaç de descarregar-lo.

El quatre de vuit és un castell format per cinc pisos de tronc, i el pom de dalt, i és el primer de la gamma de vuit, és l'estructura bàsica que s'ha de fer per considerar que una colla ha passat de nivell 7 o 7 i mig fins a vuit. Els requeriments tècnics del quatre són incomparables amb qualsevol castell de set (a excepció del dos o torre), ja que el pis de quints que s'introdueix complica molts aspectes que en un quatre de set no són tan fonamentals com ara mantenir les mides amb que es treballa, tenir molt en compte el temps que es tarda a descarregar-lo, l'esforç tècnic i físic per suportar algunes batzegades (molt superior en els pisos de terços per exemple que en un castell de set) i la necessitat que la canalla faci els passos finets i depressa.

Per tant és evident que la condició tècnica i física tant de la canalla i el tronc són indispensables per tal d'afrontar el "carro gros", però també ho és, i molt, el tarannà i les maneres de treballar de la pinya. El pes d'un quatre de vuit, amb l'aggravant del temps de més que es tarda en realitzar-lo, fa que els baixos pateixin molt més que en un castell de set, i és molt important el treball de les mans per tal d'ajudar a "treure" o "desviar" pes, i a la vegada, impedir que els segons es desquadrin i es mantinguin el màxim de quadrats durant el carregar i sobretot el descarregar del castell (amb cansament i nervis).

Ja veieu que el salt de set a vuit marca una gran diferència, es pot considerar que la colla passa de ser amateur a ser mig professional, perquè us feu a la idea del que pot representar el nivell de vuit. També cal dir que el quatre de vuit es considera l'estructura més senzilla de la gamma de castells de vuit, ja que la forma d'un quatre és la més defensable, internament a cada pis, de totes les estructures que es poden fer en els castells. Potser per això, l'únic castell de nou pisos sense folre (o net, com li vulgueu dir) que s'ha descarregat durant el segle XIX i XX és el quatre de nou.

Dit això, i ara que tots som una mica més conscients del que representa el "carro gros", explicar-vos que al llarg de la història dels castells, aquesta estructura, juntament amb el dos de set, va servir per revifar els castells durant el segle XX, després de l'època de crisi que es va viure a partir de finals del segle XIX, la qual cosa el fa emblemàtic no només per als Xics sinó per tot el món casteller. Fins que en els anys 70 no es varen començar a descarregar el tres de vuit i el pilar de sis, el castell punta havia estat el quatre de vuit, i com a anècdota, si mai passeu per Tarragona, en veureu un de permanent que els tarragonins han plantat

al bell mig de la Rambla Nova, que representa aquesta màgia o simbolisme que té el "carro gros".

D'altra banda, també us direm que els Xics portem 7 temporades consecutives en que, d'una manera o altre, hem fet el quatre de vuit. Recordeu que el primer 4 de 8 de la colla el vàrem carregar a la Porxada el novembre de l'any 1.995 (quan acabavem la nostra 4arta temporada). El primer 4 de 8 descarregat el vàrem fer a Llinars del Vallès, l'11 de setembre de l'any 1.996, en la temporada que celebràvem 5 anys. I desde llavors fins avui, Xics de Granollers hem descarregat 25 quatre de vuit, en aquest ordre: el que comentàvem del 96, 6 l'any 97, 7 l'any 98, 7 l'any 99, 2 l'any 2001 i 2 de moment en la present temporada. L'any 2.000 el vàrem poder carregar en la Diada de Llinars.

Amb aquest resum ja us feu a la idea del que és per nosaltres el quatre de vuit, un castell molt representatiu pels Xics que sempre ha determinat el camí d'una temporada, que motiva i il·lusiona i que estèticament és un castell impressionant. Poder assajar el quatre fins a quints dona maduresa a una colla castellera i és el camí a seguir per afrontar fites superiors, a nivell de tronc i pinya (o folres).

Acabem aquí l'apartat d'aquest número, i esperem a poder comentar un dels altres castells emblemàtics dels Xics durant la seva història en el pròxim article. A reveure!!!!

